

PRESENTACIO

per JOAN TARRES i VIVES

Presentem avui al poeta gironí Narcís Comadira, nascut el 22 de gener de 1942 per, després dels seus estudis a Girona passar a ampliar-los a Barcelona. Es va donar a conèixer com a pintor, realitzant diverses exposicions. Durant dos anys va ésser lector a la Universitat de Londres, i actualment treballa a Barcelona per una Editorial, seguint amb les seves pintures i els seus versos.

Com a poeta ha publicat: «La febra freda» dins «5 poemes de Girona» l'any 1966. «Papers privats», col·lecció «Les Hores extremes» a Barcelona 1969. «Amic del plor», 31 sonets, Ed. privada a Girona l'any 1970. «El verd jardí», Ed. 62, de «L'escorpió poesia» n.º 13 a Barcelona 1972 i finalment «Un passeig pels bulevards ardents», poema llarg a la revista «Els Marges» n.º 1 Curial, Barcelona 1974.

MUNTANYETES DE NYLON

Muntanyetes de **nylon**,
tendres collegiales,
cortines corregudes,
sabó de tocador.
Muntanyetes de **nylon**,
olor d'esgarrifança,
valls de pell perfumada,
paradisos d'amor.
Adolescents que juguen,
primeres cigarretes,
mirades sigilloses
i braslips de cotó.
Somriures malaltissos,
regust de pegadolça,
muntanyetes de **nylon**,
els pits tot just en flor.
Les carns que us enamoren
són tendres com les vostres:
claveu-hi mcsegada,
correu, no tingueu por.
Muntanyetes de **nylon**,
indecises donzelles,
no espereu tantes coses,
l'abril és traïdor.

CAP AL NORD

Un aire que ve de lluny
ara amb la pluja m'arriba.
No sé de quina Alemanya,
dels boscos de Baviera,
d'aquests arpegis de Brahms..
Girona té moltes tardes
que són del nord. Un ventet
que passa enmig dels tillers,
un murmurar de les fulles...
I es desvetllen els espectres:
Nannerl que riu al piano
o Wolfgang al clavicordi
amb els seus ditets menuts.
Castells, avets, en un traveling
de boires i de tempestes.
Rosa, rosa de bardissa!
Sobre la gespa es desperten
les cançons de la infantesa:
ciutats amb daurats rellotges
i les cases camperoles
amb idillis de pastors.
Després, de fosc, apareix van Beethoven
amb els records dels amors d'anys passats:
amb les sonates i amb roses vermelles.
El cant de joia l'has ben oblidat?
Freude, Freude! A la grisa Girona,
els neguits moltes tardes se me'n van cap al nord.

CIUTAT D'INFANESA

Et sento lluny vella ciutat d'infant
voltada de tants plàtans, de l'escorça
de cegats passadissos, d'orenetes,
de captards lluminosos de campanes.
No tornaran els olis ensucrats,
el cotó fluix, les hores de desesma,
la cera verge i els soldats rendits
trepitjant els clavells i la ginesta.
Ni les roses badoques dels jardins
ni les fràgils, alades xeringuilles,
serpentina de tint descolorit
el cartipàs de les taques de tinta.
No tornaran les flors grogues del riu,
somriures, els pecats, la regalèssia,
meibes i bames dels estius perduts,
xafogosos migdies de piscina.
Cap pols de guix no em tocarà les mans
quan, al retorn d'una inútil pissarra,
dugui el fracàs d'un teorema absurd:
que el quadrat de la suma dels records
no pot omplir ni una meitat de vida.

Narcís COMADIRA

